

РЕШЕНИЕ

№ 1922

гр. София, 23.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 21.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1691** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. Н. Д. против Заповед № 4332з-83 от 30.01.2018 г., издадена от Началник на 01 Група "ПК" към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, пр.2 и чл. 204, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца. Служителят е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. Липсвала писмена покана за даване обяснения, както и не бил изготвен за изслушването протокол –образец. Жалбоподателят не бил уведомен за образуваното срещу него дисциплинарно производство и не са му разяснени правата. В оспорения акт липсват фактически основания за издаването му и наказаното лице не може да разбере в какво се изразява нарушението му. Не са посочени конкретни действия или бездействия, които е следвало да се извършат, а не са извършени, респ. какви неблагоприятни последици са настъпили от това. Неправилно било посочено правното основание на чл. 194, ал.2, т.1 вместо това на чл. 194, ал.1, т.2 от ЗМВР. Нарушена била нормата на чл.210 ал.1 от ЗМВР. Не е доказано нито извършено нарушение, нито вината, още повече, че жалбоподателят е

работил заедно със свой колега и не са индивидуализирани дължимите действия или бездействия на всеки един от тях. Не са преценени обстоятелствата по чл. 206, ал.2 от ЗМВР. Моли да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – Началник на 01 Група "ПК" към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР ст.инспектор Г.Х. не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК приема за установено от фактическа страна следното:

С Писмо рег. № 7855р-6941 от 27.09.2017 г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" до СДВР, последната била уведомена, че при извършен преглед на видеофайлове, съдържащи информация от А. "Видеозаснемане на пътен контрол", било установено, че служители осъществяващи контрол на пътното движение с действията си създават условия и среда за извършване на корупционни действия.

По повод сигнала от 27.09.2017г., с писмо рег. № 513р-76098 от 9.10.2017г, директорът на СДВР е изискал записи от А. „В.“ монтирани в служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] за часовия диапазон 7-19ч.на 12.09.2017г.

Дирекция „Вътрешна сигурност“ с писмо рег. № 7855р-7512/ 18.10.2017г е уведомила, че записите са предоставени за преглед. Констатациите от извършения преглед на предоставените от дирекция „Вътрешна сигурност“ видеофайлове са обективирани в Протокол рег. № 513р-80167 от 20.10.2017г. Първоначалната проверка показала, че на 12.09.2017г около 10, 18 ч при проверка на водач и МПС от служителите П. Д. и М. Л., мл. инспектор П. Д. не е използвал безжичните микрофони с които е оборудван служебния автомобил рег. [рег.номер на МПС] .

По повод така установеното на 18.11.2017г жалбоподателят мл.инспектор П. Д. е дал сведение за извършената на 12.09.2017г проверка на водач и МПС.

За резултатите от първоначалната проверка е изготвена справка № 513р-92909 от 7.12.2017г., с която се предлага началникът на отдел ПП СДВР да вземе отношение по компетентност. Провереният служител е запознат със справката на 28.12.2017 г. срещу подпис.

От съдържащите се в административната преписка и приобщени към делото писмени доказателства се установява, че с часови график рег. № 3703/12.09.2017 г. за 12.09.2017 г. смяна от 6, 30 ч. до 18, 30 ч. е определен за наряд служителя мл. автоконтрольор П. Д. и мл. автоконтрольор М. Л.. Видно от ежедневната ведомост П. Д. е встъпил в наряд за посочения период от 6,30 до 18, 30ч. на 12.09.2017г , за което е положил подпис. Служителят е бил в служебно МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

От служителя е снето Писмено обяснение рег. № 4332р 3710 от 30.01.2018 г., в което заявява, че по време на дежурството е използвал микрофоните.

Въз основа на събраните доказателства, снетото писмено обяснение от служителя и установените по случая факти и обстоятелства, на 30.01.2018 г. Началник на 01 Група "ПК" към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 4332з-83 от 30.01.2018 г., с която на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11, пр.2 и чл. 204, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи на жалбоподателя е наложено

дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

Съгласно мотивите на оспорената заповед, с деянието си на 12.09.2017г около 10, 18ч. при проверка на водач и МПС П. Д. не е използвал безжичните микрофони с които е оборудван служебния автомобил рег. [рег.номер на МПС] , като с това е нарушил т. 6.1 т.6.7 т.6.9 на раздел II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със Заповед рег .№ 8121з-1155/ 1.09.2017г на министъра на МВР, което представлява нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.2 т.1 от ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, за което е предвидено на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, пр.2 от ЗМВР налагане на дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца до една година. След като е извършил оценка на събраните доказателства, на сметото писмено обяснение на служителя и като е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е било извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е счел, че наказанието следва да е в минималния законов размер от шест месеца.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел другият мл. автоконтрольор, който е бил в наряд заедно с жалбоподателя на 12.09.2017 г. от 6,30-до 18,30ч М. Л.. Съдът прецени свидетелските показания на М. Л. съобразно разпоредбата на чл.172 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Като съобрази възможната негова заинтересованост в полза или във вреда на една от страните и предвид всички други данни по делото намира, че не следва да ги кредитира в частта относно поведението на жалбоподателя по време на процесната проверката на водач и МПС, тъй този свидетел не е безпристрастен и незаинтересован при установяване на това обстоятелство, предвид факта и , че той е бил дисциплинарно наказан за същия случай на същата дата.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законово установения срок и против индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност- чл.211 от ЗМВР.

Съгласно чл. 204 от ЗМВР дисциплинарните наказания се налагат със заповеди, издадени по т. 4 от същата норма от служители на висши ръководни и ръководни длъжности - за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 - 3. В настоящият случай, предвид вида на наложеното дисциплинарно наказание порицание по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и длъжността, която заема дисциплинарна наказващият орган (ДНО) – Началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор “ОКПД“ при ОПП -СДВР е безспорно, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Освен компетентността на органа, спазена е и формата на административния акт. Той е издаден в писмена форма, при спазване на реквизитите на ЗМВР. Съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са

нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Всички тези реквизити се съдържат в обжалваната заповед.

Спазени са административнопроизводствените правила на ЗМВР.

Съгласно чл. 195, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая нарушението е открито на 7.12.2017г., когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание по смисъла на чл. 196, ал.1 от ЗМВР е запознат с резултатите от проверката (л.18). Спазени са сроковете по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Нарушението е открито по смисъла на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР във връзка с чл. 196, ал. 1 от ЗМВР на 7.12.2017г., на която дата е изпратена до директора на СДВР обобщена справка рег. № 513р-92909/7.12.2017 г. на която е положена резолюция за изпълнение. В същата справка се съдържат достатъчно данни, по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Заповедта е издадена на 30.01.2018г Следователно спазен е двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание.

Според чл. 206 ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В тази връзка преди всичко следва да се отбележи, че са неоснователни възраженията на жалбоподателя за неуведомяване за образуваното дисциплинарно производство, тъй като от него е взето сведение още на 18.11.2017г. /л.30/, запознат е и със справката рег. № 513р-92909 от 7.12.2017г на 28.12.2017г което е удостоверил с трите имена и подписа си. Освен това от същия са снети на 29.01.2018г писмени обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание.

Редът и начинът за извършване на сочените процесуални действия в хода на производството са детайлно регламентирани в Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 34 от 12.05.2015 г. /за краткост по-надолу само "Инструкцията"/. В представената преписка липсват доказателства за изслушване на наказания служител, но са налице сведения от 18.11.2017г /л.30/ и писмено обяснение от 29.01.2018г /л.41/. В проведеното дисциплинарно производство сведението от 18.11.2017г е прието преди изготвяне на справката от извършваната проверка, с което настоящият съдебен състав счита, че в конкретния казус не се опорочава процедурата, описана в чл. 25-28 от Инструкцията, като съгласно чл. 26 дисциплинарна наказващият орган не е длъжен да изслуша държавния служител, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. В случая писменото обяснение е от 29.01.2018г, преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Във връзка с горното, неоснователни са доводите, че не бил изготвен протокол- образец, тъй като протокол се изготвя само при изслушване на държавния служител. Липсата на писмена покана отправена до служителя за даване

на писмени обяснения не опорочава процедурата по налагане на наказанието предвид, че е изпълнена законовата хипотеза - приемане на писмени обяснения от служителя по образец, утвърден със заповед на министъра на МВР съгласно §2 от ПЗР на Инструкцията. Следователно изискванията на чл. 205, ал.3 и чл. 206, ал.1 от ЗМВР са изпълнени като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В случая по арг. от чл.207 и чл.208 от ЗМВР издаване на заповед за започване на дисциплинарното производство не е задължително, когато данните са за извършено нарушение по чл.200. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие по установяване на нарушението, като то може да се извърши с разпоредена от дисциплинарно наказващия орган проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР. Същата приключва с изготвяне на писмена справка, с която държавният служител П. Д. е запознат на 28.12.2017г срещу подпис. Едва след това нарушението се установява по реда на чл. 206 ЗМВР. Тази нормативна хронология показва, че проверката по чл. 205, ал.2 ЗМВР, изготвянето на справката с резултатите и запознаване на служителя с нея трябва да предхождат даването на негови обяснения пред наказващия орган по чл. 206, ал.1 ЗМВР и издаването на дисциплинарната заповед. Смисълът на тази поредност е държавният служител да може ефективно да се защити чрез обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката по чл. 205, ал.2 ЗМВР, в т.ч. като ангажира допълнително доказателства по чл. 206, ал.4 ЗМВР, а наказващият орган да се произнесе след цялостно и окончателно попълване на дисциплинарната преписка. Процедурата е спазена и жалбоподателят е имал възможност да защити правата си.

На следващо място съдът намира, че извършеното нарушение на служебната дисциплина е правилно установено и доказано в проведеното дисциплинарно производство. Според чл. 200 ал. 1 т.11 предл. второ от ЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неизпълнение на заповеди. В случая в заповедта е посочено ясно извършеното нарушение –виновно нарушил т. 6.1 т.6.7 т.6.9 на раздел II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със Заповед рег .№ 81213-1155/ 1.09.2017г на министъра на МВР. Жалбоподателят е санкциониран за това, че с поведението си е нарушил Заповед рег. № 81213-1155/ 1.09.2017г на министъра на МВР която вменява служебни задължения по време на наряд, регламентирани в раздел II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа“. Доколкото вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение се свързва с неизпълнение на заповед на министъра на МВР, то е налице правилна правна квалификация по чл.194 ал.2 т.1 от ЗМВР. Ето защо, неоснователни са доводите за погрешно посочено правно основание.

В конкретният казус Заповед рег .№ 81213-1155/ 1.09.2017г на министъра на МВР вменява служебни задължения по време на наряд, регламентирани в раздел II от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа“. Безспорно, предвид длъжността, която заема П. Д. - мл. автоконтрольор II ст., то за него се поражда задължение да спазва разписаните в Указанията правила. Съгласно т. 6.1 от раздел II от Указанията назначените в наряд служители използват безжичните микрофони, както следва: а) водачът на автомобила-микрофон № 1, б) вторият служител-микрофон № 2; т. 6.7 когато се намират в гнездата на

приемниците микрофоните не работят, а само се зарежда тяхната батерия. В случаите, когато се налага контакт с граждани или започне извършване на проверка, микрофоните се изваждат от приемниците, с което се въвеждат в работен режим. След приключване на контакта с гражданина, микрофоните се поставят в гнездата за зареждане, т. 6.9 всяко начало на проверка или контакт с граждани се маркира, чрез еднократно натискане на бутона „R.” от микрофон 2. Краят на проверката се маркира от същия микрофон с еднократно натискане на бутон „R.” от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирано в автомобила. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със заповед рег. № 81213-1155/01.09.2017 г. на министъра на МВР.

От приетите по делото доказателства, коментирани по-горе в настоящото изложение, безспорно се установи, че при проверка на водач и МПС на 12.09.2017г около 10, 18 ч жалбоподателят не е използвал безжичните микрофони с които е оборудван служебния автомобил рег. [рег.номер на МПС] по начина указан в цитираните т.6.1 т.6.7 и т.6.9 от Указанията. В оспорения акт е налице техническа неточност при изписване рег. № на МПС-то, като вместо правилното [рег.номер на МПС] , е посочено СА 6411 ММ. Няма спор между страните обаче, а и от документите по административната преписка се установява, че именно служебен автомобил СА 6415 ММ е използван по време на процесния наряд на 12.09.2017г. Неизползването на микрофона, в т.ч. не го носи или не е включен осъществява състава на извършено деяние, съответстващо на посочените за нарушени точки от Указанията. Налице е бездействие, което представлява изпълнение на заповед, която вменява служебни задължения регламентирани в цитираните Указания. Указанията вменяват задължения на двамата полицейски служители от целия наряд, а не само на един от служителите в него, поради което и е неоснователно възражението на жалбоподателя, че същият е работил заедно със свой колега и не са индивидуализирани длъжимите действия или бездействия на всеки един от тях. Напротив, ясно е индивидуализирано бездействието на жалбоподателя. Конкретното нарушение е посочено и с думи, поради което не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, като за същия е съвсем ясно в какво се изразява нарушението, в което е обвинен дисциплинарно. Нарушението е описано по начин, по който нарушителят да може да разбере какво е виновното му поведение, което е станало повод за налагане на наказанието.

В случая жалбоподателят е допуснал нарушение на служебната дисциплина, тъй като не е изпълнил стриктно Заповед № 81213-1155/ 1.09.2017г на министъра на МВР, която вменява служебни задължения, регламентирани в т.6.1, т.6.7 и т.6.9 от Указанията. Налице е нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, поради което и правилно е ангажирана дисциплинарната му отговорност.

На следващо място, дисциплинарнонаказващият орган е спазил и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, според която при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на

нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. П. Д. има вече наложено дисциплинарно наказание „порицание“, както и 3 броя награди „писмена похвала“ /видно от кадровата справка/ поради което му е наложено дисциплинарното наказание по чл. 197, ал.1 т. 3 от ЗМВР порицание в минималния предвиден размер за срок от шест месеца /чл.200 ал.2 от ЗМВР./ ДНО е мотивирал вида на наложеното наказание като е извършил преценка по чл.206, ал.2, а предвид, че срока за който е наложено наказанието е определен в минималния размер, то относно него не се налага мотивирането му.

Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

Процесната заповед се явява законосъобразен административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и на приложимите в случая материалноправни разпоредби. Не са налице основания за отмяната ѝ, каквито се сочат от жалбоподателя. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските:С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. Н. Д. против Заповед № 4332з-83 от 30.01.2018 г., издадена от Началник на 01 Група "ПК" към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: